

Ο Άγ. Νεόφυτος ο Έγκλειστος γράφει για τα Εισόδια της Θεοτόκου (Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος)

/ [Πεμπτούσια](#)

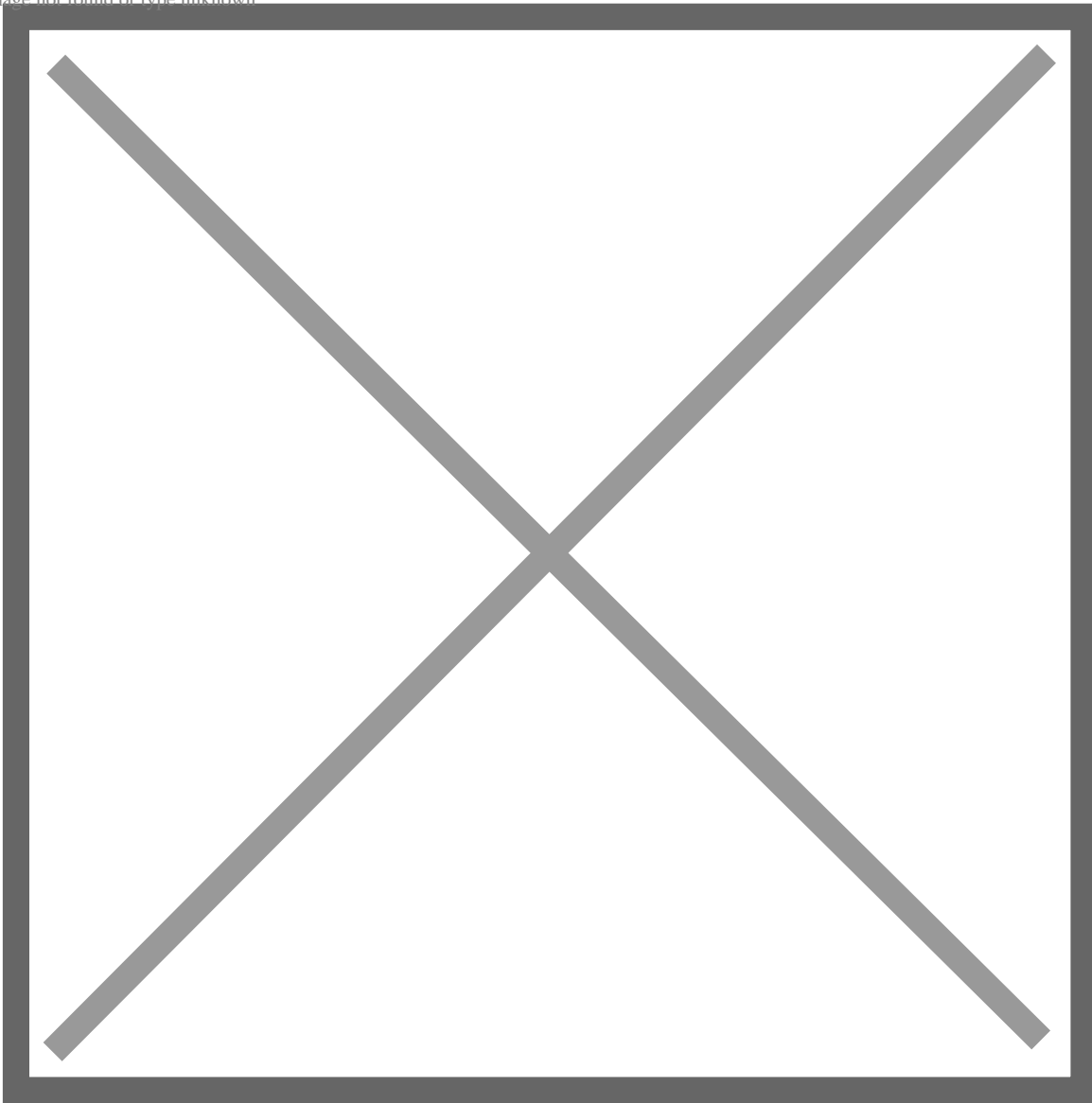

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=176623>]

Ο Θεός που προείπε γι' αυτήν διά του Δαβίδ όλα αυτά, ο ίδιος πλούτισε με Άγιο Πνεύμα την παιδική ηλικία και το νού της Παρθένου ώστε να προτιμήσει να παραμένει στα Άγια των αγίων και να ξεχάσει το λαό, τους συγγενείς και «το πατρικό σπίτι». Εάν δε αυτά αναφέρθηκαν από κάποιους στην θεόκλητη Εκκλησία, ειπώθηκαν μεταφορικά. Το Πανάγιο Πνεύμα τα προφήτευσε κυρίως για την αγία Παρθένο.

Η δε άχραντη Παρθένος παραμένοντας εννιά χρόνια στα άδυτα και τον θείο ναό, δεχόταν ουράνια τροφή από θείο άγγελο, επειδή είχε προεκλεγεί από τον Θεό των αγγέλων. Όταν η άχραντη κόρη συμπλήρωσε τα δώδεκα χρόνια, σκέφτονται οι ιερείς να την βγάλουν από τα Άγια, υποψιαζόμενοι μήπως ως νεαρή κόρη, της συμβεί κάτι το γυναικείο. Αγνοώντας δε ποιόν προτιμά ο Θεός ως φύλακα της Παρθένου ζητούν θαυμαστό σημείο με τον εξής τρόπο. Με τη γνώμη των ιερέων παρακινείται ο Ζαχαρίας να προσευχηθεί γι' αυτό. Αυτός αφού φόρεσε την αρχιερατική στολή του και ζήτησε πληροφορία, έρχεται σ' αυτόν άγγελος Κυρίου λέγοντας: Συγκέντρωσε τους γέροντες Ισραηλίτες, που έχουν χηρέψει, και πάρε από αυτούς τα ραβδιά τους, προσευχήσου και δώσε τα πάλι σ' αυτούς. Σε όποια ράβδο δείς ένα σημάδι, να καταλάβεις ότι σ' εκείνον που ανήκει, έχει κληρωθεί να είναι κύριος και φύλακας της Παρθένου.

Image not found or type unknown

Έτσι και έγινε. Ήχησε η σάλπιγγα και συγκεντρώθηκαν όλοι οι γέροντες, που είχαν χηρέψει, μαζί με τον μαραγκό Ιωσήφ. Αφού πήρε τα ραβδιά τους ο Ζαχαρίας και προσευχήθηκε, τους τα επέστρεψε χωρίς να φανεί κανένα σημάδι σ' αυτά. Δίνοντας στο τέλος και στον μαραγκό Ιωσήφ το ραβδί του, αμέσως πέταξε περιστέρι από την άκρη του και στάθηκε στο κεφάλι του και ορίσθηκε της Παρθένου μνήστορας, δηλαδή φύλακας, έστω και αν δεν ήθελε, γιατί για πολλά αίτια απέρριπτε την μνηστεία της. Δεν το απέφυγε όμως και την πήρε στο σπίτι του ως θείο θησαυρό ο αξιοθαύμαστος μαραγκός, μέχρι τη στιγμή που ο Δημιουργός όλων όσων συμβαίνουν διά της Παρθένου ανορθώσει την σαπισμένη δική μας φύση «με τσεκούρια και σιδερένιες σφήνες» της ανείπωτης σοφίας και δυνάμεώς του.

Εμείς την αιτία της ανακαινίσεώς μας, την πανάχραντη Μαρία, αφού της απευθύνουμε λίγους χαιρετισμούς, θα τελειώσουμε το λόγο, γιατί τις χαρμόσυνες

ειδήσεις του θεϊκού Γαβριήλ σ' αυτήν, πρέπει να περιμένουμε τον κατάλληλο καιρό. Τώρα δε αφού μιλήσαμε σύντομα για την είσοδό της στο ναό, δεν είναι ανάγκη να μακρύνουμε το λόγο και να προκαλέσουμε κόπο και νυσταγμό στους αδελφούς. Το να απευθύνουμε με χαρά σύντομους χαιρετισμούς θα ξυπνήσουμε και τους ράθυμους για να ακούσουν.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε, ο έμψυχος θησαυρός της αδιαίρετης Τριάδος, στον οποίον κατοίκησε «ο βασιλιάς της δόξας» Χριστός ο Κύριος και μας λύτρωσε από τη δουλεία του εχθρού.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε, ο πανάγιος ναός του υπεραγίου Θεού, που ανατράφηκες μέσα στα Άγια των αγίων και προσκάλεσες σε αγιότητα την παναμαρτωλή μας φύση.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε, των πιστών το στήριγμα, το καύχημα της οικουμένης και η λύτρωση όλων μας, που είμαστε αιχμάλωτοι.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε, το άνθος της παρθενίας, το κάλλος της καθαρότητας και η απαλλαγή από την ατιμία του γένους των γυναικών.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε, η δόξα των βασιλέων, η τιμή των αρχόντων και το σταθερό τείχος όλων των χριστιανών.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε, η σκέπη όσων σε εμπιστεύονται, η μεσίτρια των αμαρτωλών προς τον Θεό και η ταχεία βοήθεια των θερμώς μετανοούντων.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε, το καύχημα των προπατόρων, το κήρυγμα των Αποστόλων και η δόξα των μαρτύρων.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε, η τύφλωση των απίστων, το φως όσων πιστεύουν και η σταθερή προστασία όλων των πιστών.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε, η «αρχή και το τέλος» των θαυμάτων του Χριστού, διά της οποίας κατέβηκε από τον ουρανό ο Ύψιστος και αφού πήρε από τα υπόγεια του άδη την πεσμένη φύση μας, την ανέβασε και την τοποθέτησε στα δεξιά του Πατρός και την καταξίωσε να προσκυνείται από όλα τα δημιουργήματά του.

Τι μεγάλο μυστήριο, τι εξαιρετική και υπερβολική τιμή! Οι άγγελοι θα ήθελαν να κατανοήσουν αυτήν την τιμή, επειδή δεν ήλθε να βοηθήσει τους αγγέλους αλλά τους απογόνους του Αβραάμ, όπως ανέφερε ο Παύλος. Τι θα κάνουμε αν πάλι με την αμαρτία κατρακυλήσουμε στα υπόγεια του άδη; Γιατί ο Χριστός δεν θα κατέβει ξανά για να επαναφέρει αυτούς που έπεσαν εκεί. Κατέβηκε μια φορά και

μας λύτρωσε και νομοθέτησε ότι όσοι βαπτίζονται, να μην υποδουλώνονται στην αμαρτία και κατεβαίνουν στον άδη, γιατί δεν θα πάει ξανά εκεί, αλλά θα έλθει για «να κρίνει ζώντας και νεκρούς» και να αποδώσει στον καθένα σύμφωνα με τα έργα του. Δεν θα πούμε όμως πολλά γι' αυτό, αλλά αφού επιστρέψουμε στο θέμα μας και χαιρετίσουμε ακόμα μια φορά την Παρθένο, συμπληρώνοντας με το δέκατο «χαίρε» τον αριθμό των παρθένων της ευαγγελικής παραβολής, θα τελειώσουμε.

Χαίρε, Παντάνασσα θεοχαρίτωτε Δέσποινα Παρθένε Θεοτόκε, που είσαι με τον πάνσεπτο Σταυρό του Υιού σου ανίκητο φρούριο και τείχος πανίσχυρο αυτής της Εγκλείστρας μου, ανατροπή και πτώση αοράτων ή ορατών δόλιων εχθρών.

Μη σταματήσεις, σε παρακαλώ, πανσεβάσμια και πανίερη δυάδα, Θεοτόκε και Τίμια Σταυρέ, με την ακατανίκητη παρουσία σου μέχρι τέλους να προστατεύεις αυτόν τον τόπο σου, και όσους κατοικούν σ' αυτόν και αυτήν την νέα Σιών (δηλαδή το άνω μέρος της Εγκλείστρας), που έκτισα πρόσφατα με τη δύναμη του Θεού, και να με διαφυλάττεις από κάθε εχθρική επιβουλή ακέραιο και αβλαβή, και για μένα, τον άχρηστο ικέτη σας, να αναπέμπετε στον Κύριο ευπρόσδεκτη ικεσία για τη σωτηρία μου, ώστε και εδώ να δοξασθεί το δοξασμένο και πανάγιο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, τώρα και πάντοτε και στους ατελεύτητους αιώνες. Αμήν.